

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212010194
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2212010194.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného B. Y., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 21.8.2019 č.k. 3T/58/2012-148, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.10.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného B. Y., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 21.8.2019 č.k. 3T/58/2012-148 uznal obžalovaného B. Y. za vinného, že

I/ dňa 21. februára 2011 v čase o 00.30 hod. v Dunajskej Strede, na Kulačskej ceste, napriek tomu, že mu bola rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Dunajská Streda sp. zn. ORP-P-207/DI-DS-2010 zo dňa 07.05.2010, právoplatného dňa 29.06.2010 uložená okrem iného i sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 12 mesiacov plynúca od 29.06.2010, viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, e. č. DS 943 DK, pričom bol prichytený policajnou hliadkou, II/ dňa 22. novembra 2011 v presne nezistenom čase z doposiaľ nezisteného miesta zavolať svojej matke - poškodenej J. F., na telefónne číslo XXXX/XXXXXXX, ktorá sa v tomto čase nachádzala v zamestnaní, v zariadení pre seniorov v Dunajskej Strede, a do telefónu jej uviedol, že sa vráti k nim do bytu a v prípade, ak ho dovnútra nevpustia, tak vykopne dvere a s nožom v byte všetkých zabije, pričom z uvedených slov mala poškodená strach o svoj život a životy svojich blízkych,

III/ dňa 23. novembra 2011 v čase okolo 08.00 hod. z doposiaľ nezisteného miesta zavolať svojej matke - poškodenej J. F. na telefónne číslo XXXX/XXX XXX, ktorá sa v tom čase nachádzala v zamestnaní, v zariadení pre seniorov v Dunajskej Strede, pričom jej do telefónu uviedol, že už ide do bytu a keď ho do bytu nevpustia, tak vykopne dvere a bodne jej manžela, ktorý býva v byte, s nožom, ktorý má u seba, pričom z uvedených slov mala poškodená strach o život svoj a životy svojich blízkych,

IV/ dňa 23. novembra 2011 v čase okolo 09.35 hod. v R. P., na F. K. vošiel do obytného domu č. XX/XX, následne prišiel ku vchodovým dverám bytu na prízemí, obývaného jeho matkou - poškodenu J. F. a jej manželom - poškodeným G. F., ktorý sa v tom čase nachádzal v byte, zazvonil a potom ako ho do vnútra nevpustil kričal na poškodeného G. F., že keď ho nevpustí do vnútra, tak vykopne vchodové dvere a zabije ho s nožom, ktorý má u seba, pričom z uvedených slov mal poškodený G. F. strach o život, následne bola na miesto privolaná hliadka OO PZ Dunajská Streda, ktorá obvineného obmedzila na osobnej slobode,

V/ od presne nezisteného času a dňa v roku 2011 do dňa 12. novembra 2011, v R. P., na F. K. č. XX/XX, z bytu obývaného poškodeným G. F. a poškodenu J. F., do ktorého mal povolený vstup bez použitia násillia odcudzil finančnú hotovosť vo výške 150,- €, štyri retiazky zo žltého kovu v hodnote 115,- € za kus, štvoro náušnic zo žltého kovu v hodnote 65,- € za kus, sobášny prsteň v hodnote 170,- € a digitálny fotoalbum výrobného čísla : 9QL36527 v hodnote 35,- €, čím spôsobil poškodeným - G. F. a J. F.kodu vo výške 1.075,- € podľa odborného vyjadrenia,

VI/ dňa 10. novembra 2011, v presne nezistenom čase v R. P., na S. ulici otvoril pravým kľúčom vchodovú bránu záhrady patriacej poškodeným G. F. a J. F., vošiel na pozemok, následne pravým kľúčom otvoril vchodové dvere neobývanej chatky nezisteného súpisného čísla a tak sa dostal do vnútra, pričom voľne zavesený zväzok týchto kľúčov zobral z bytu poškodených, kam mal povolený vstup a to bez vedomia a povolenia poškodených, následne z chatky odcudzil reťazovú pílu zn. Narex v hodnote 110,- € a elektrickú zväračku v hodnote 270,- € nezisteného typu a výrobného čísla, čím spôsobil poškodeným - G. F. a J. F. škodu vo výške 380,- € podľa odborného vyjadrenia,

teda

v bode č. I/: maril výkon úradného rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti,

v bodoch č. II, III a IV/: iného hrozbou násillia nútil, aby niečo konal a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou na chránenej osobe - blízkej osobe,

v bodoch č. V a VI/: prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a taký čin spáchal vlámaním, čím spáchal

v bode č. I/: prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, v bodoch č. II, III a IV/: pokračujúci zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona,

v bodoch č. V a VI/: pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Za to mu súd uložil

V bode I/ obžaloby: Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 3T/241/2010 zo dňa 01.04.2011, právoplatného 01.04.2011, ktorý trest pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

V bodoch II, III, IV, V a VI obžaloby: Podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 37 písmeno m/, § 38 odsek 2, odsek 4, § 41 odsek 1 s poukazom na § 41 odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaradí do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona trest prepadnutia veci: kuchynského noža s drevenou rukoväťou. Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku mu súd uložil povinnosť nahradit' škodu dedičom poškodeného G. F., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, a to J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. P., F. XX/XX, M. F., nar. XX.XX.XXXX bytom R. P., M.. P. XXX/XX a B. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. P., M. XXXX/XX titulom náhrady škody sumu vo výške 1.220,- eur.

2. Uvedeným rozsudok zároveň súd obžalovaného B. Y. podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Dunajská Streda, sp. zn. 2 Pv 878/11 - 27 zo dňa 16.04.2012, pre zločin lúpeže spolupáchatel'stvom podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, § 20 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 25. októbra 2011 v čase okolo 19.00 hod. v Dunajskej Strede na ulici Partizánskej č. 1 vošiel s doposiaľ nezisteným spolupáchatel'om do predajne potravín zv.: J. C. a to tak, že jeden z páchatel'ov, ktorý mal tvár zamaskovanú šiltovkou a šalom vošiel do predajne ako prvý, zhasol svetlo, pristúpil k predavačke - poškodenej T. B., kedy vytiahol predmet podobajúci sa krátkej strelnej zbrani, čiernej farby namieril na ňu a prinútil ju, aby ľahla na zem, následne druhý z páchatel'ov vošiel do predajne, pristúpil k elektronickej registračnej pokladni, z ktorej odcudzil finančnú hotovosť v sume 80,- €, následne z priestoru pod predajným pultom odcudzil všetky tam uložené cigarety rôznych značiek v hodnote 100,- €, z regálu za predajným pultom vzal dve fľaše liehovín zn. Vodka Kutuzov v hodnote 20,- € a mobilný telefón zn. Nokia 5310 patriaci poškodenej T. B. v hodnote 100,- €, následne z miesta obaja ušli, čím spôsobili poškodenej T. B. škodu vo výške 100,- € a vlastníčke predajne potravín zv.: J. C. - poškodenej J. C., škodu vo výške 200,- € podľa vyjadrenia poškodených, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný a to proti výroku o vine a treste vo všetkých bodoch rozsudku, v ktorých bol uznaný za vinného, teda okrem bodu VII, v ktorom bol spod obžaloby oslobodený a to dňa 26.8.2019. Neskorším podaním zo dňa 20. 11. 2019 vzal obžalovaný čiastočne späť svoje odvolanie, ktoré podal proti výroku o vine a treste v bode I rozsudku a proti výroku o vine v bodoch V a VI rozsudku. Vzhľadom na toto späťvzatie jeho odvolanie smeruje proti výroku o vine a o treste v bodoch II, III a IV rozsudku a proti výroku o treste v bodoch V a VI rozsudku.

4. Ďalším podaním zo dňa 10. 10. 2019, ktoré však bolo doručené Okresnému súdu Dunajská Streda až po čiastočnom späťvzatií odvolania zo dňa 20. 11. 2019, obžalovaný odôvodnil podané odvolanie. Uviedol, že od začiatku trestného stíhania popiera spáchanie pokračujúceho zločinu vydierania.

Obžalovaný sa priznal k tomu, že sa vyhrážal poškodenej - svojej matke a nebohému poškodenému - nevlastnému otcovi, ale jeho konanie nenapĺňa skutkovú podstatu zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, ale toto konanie je potrebné kvalifikovať ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmena b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písmeno c) Tr. zák. Podľa obžalovaného je otázne aj spáchanie skutku so zbraňou, keďže obžalovaný sa poškodenej vyhrážal telefonicky, poškodená nebola prítomná na mieste činu pred obytným blokom, teda nemohla vedieť, že obžalovaný má alebo nemá u seba nôž, na jej obavu o život a zdravie nemohol mať vplyv nôž, ktorý bol zapichnutý v kvetináči, aj z výpovede svedka G. F. vyplýva, že u obžalovaného nevidel nôž. Obžalovaný t.č. žije riadny a usporiadaný život, skutky sa stali pred 8-mi rokmi, obžalovaný má vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu, pričom vzhľadom na osobu obžalovaného, okolnosti prípadu, jeho závislosť na omamných látkach v čase spáchania skutkov, prichádza do úvahy mimoriadne zníženie trestu a uloženie podmieneného trestu, pričom od spáchania skutkov bol súdne trestaný iba v zahraničí a súd nemá k dispozícii predmetné trestné spisy na posúdenie zahraničnej trestnej činnosti obžalovaného, teda podľa nášho názoru tuzemský súd nemôže odhliadnuť od použitia ust. § 39 ods. Tr. zák. iba s poukazom na záznamy v odpise z registra trestov o odsúdení zahraničnými súdmi (naposledy z roku 2015). Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujeme, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa ust. § 322 ods. 1. ods. 3 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa aby ju znovu prejednal a rozhodol. resp. odvolací súd sám rozhodol vo veci tak, že pri zmenenej právnej kvalifikácii skutku na prečin nebezpečného vyhrážania podľa ust. § 360 odsek 1, odsek 2 písmena b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písmeno c) Tr.zák., obžalovanému uloží podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, alternatívne aby zrušil výrok o treste v bodoch II, III, IV, V a VI obžaloby a uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom pri použití ust. § 39 ods. 1 Tr.zák.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku, v rozsahu obmedzenom obžalovaným a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutých výrokov a konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

7. Pokiaľ ide o skutky, ktoré sú v napadnutom rozsudku uvedené v bodoch II až IV výrokovej časti, ktoré prvostupňový súd právne kvalifikoval ako pokračujúci zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, odvolací súd považuje rozhodnutie prvostupňového o tom, že obžalovaný sa dopustil spáchania týchto skutkov za správne.

8. Zhodne s názorom prvostupňového súdu aj odvolací súd považuje výpovede svedkov G. F., J. F., L. U. a L. N. za dôkazy, ktoré spoľahlivým spôsobom preukazujú, že obžalovaný sa dopustil spáchania uvedených skutkov. Výpovede jednotlivých svedkov považuje odvolací súd za pravdivé a osoby svedkov za vierohodné. Skutočnosti uvádzané v ich svedeckých výpovediach sa v podstatných bodoch zhodujú, pričom nebol zistený motív, pre ktorý by niektorí zo svedkov mal vypovedať nepravdu o skutočnostiach,

ktoré vnímal. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na výpoveď samotného obžalovaného, ako aj na jeho písomné odôvodnenie podaného odvolania v podaní zo dňa 10. 10. 2019. V tomto uvádza, že sa vyhráždal poškodenej - svojej matke a nebohému poškodenému - nevlastnému otcovi, ale jeho konanie nenapĺňa skutkovú podstatu zločinu vydierania tak, ako bolo kvalifikované v napadnutom rozsudku. Obžalovaný sa bráni tým, že jeho konanie je potrebné kvalifikovať ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

9. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, nemožno sa stotožniť s jeho odvolacou námietkou, že konanie napĺňa zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Ustanovenie § 360 ods. 1 Trestného zákona postihuje konanie páchatel'a, ktorý sa inému vyhráždal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom a to takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Ustanovenie § 189 ods. 1 Trestného zákona definuje vydieranie ako konanie, keď páchatel' iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel.

10. V prípade skutkov, ktorých sa obžalovanej dopustil a ktoré sú popísané v bodoch II. III. a IV. napadnutého rozsudku, sa obžalovaný vyhráždal zabitím, respektíve ťažkou ujmom na zdraví (bodnutím nožom) osobám poškodených a to práve za účelom, aby mu títo umožnili vstup do bytu. Obžalovaný teda poškodených nútil hrozbou násillia, aby mu umožnili vstup do bytu, čím naplnil zákonné znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona. Na rozdiel od zločinu vydierania, prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona postihuje také verbálne násilné konanie páchatel'a, ktorého účelom nie je donútenie osoby, voči ktorej toto konanie smeruje, aby niečo konala, opomenula alebo trpela, tak ako to je pri zločine vydierania.

11. Skutočnosť, že obžalovaný sa konania voči poškodeným dopustil so zbraňou, nožom, vyplýva z jeho výpovede z prípravného konania, ktorá bola zákonným spôsobom prečítaná na hlavnom pojednávaní, v ktorej uviedol, že mal pri sebe nôž, schoval ho do kvetináča v blízkosti vchodových dverí a tento následne vydal policajtom, ktorí boli privolaní na miesto činu. V prípade telefonických vyhrážok použil rovnako nôž na zvýraznenie svojej hrozby a nie je pritom právne významné, či tento nôž v čase telefonátov mal pri sebe alebo nie.

12. Pri prieskume napadnutých výrokov o vine obžalovaného, odvolací súd zistil, že prvostupňový súd sa dopustil chyby v súvislosti s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného.

13. Skutky uvedené v bodoch II, III, a IV napadnutého rozsudku prvostupňový súd právne kvalifikoval ako pokračujúci zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd bližšie neuvádza dôvody, pre ktoré uvedené tri skutky obžalovaného posúdil ako čiastkové útoky pokračovacieho zločinu.

14. Podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona sa za pokračovací trestný čin považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

15. V zmysle zákonnej definície citovanej v predchádzajúcom odseku možno konštatovať tým, že konanie obžalovaného popísané v napadnutej časti výroku o vine prvostupňového rozsudku nespája objektívna súvislosť v spôsobe ich spáchania.

16. V prípade konania obžalovaného, ktoré je popísané v bodoch II a III napadnutého rozsudku, sa obžalovaný vyhráždal poškodeným telefonicky, keď z nezisteného miesta zavolať svojej matke - poškodenej J. F.. V prípade skutku uvedeného v bode IV napadnutého rozsudku spáchal obžalovaný trestný čin tak, že sa osobne dostavil k vchodovým dverám bytu, v ktorom bývali obaja poškodení a pod hrozbou zabitia poškodeného G. F. sa domáhal vstupu do bytu. Z uvedeného je teda zrejmé, že v prípadoch skutkov uvedených v bodoch II a III sa obžalovaný dopúšťal spáchania trestného činu prostredníctvom telefonickej vyhrážky, ktorú adresoval svojej matke a v prípade skutku uvedeného v bode IV sa obžalovaný dopustil spáchania trestného činu osobnou prítomnosťou pred bytom oboch poškodených, pričom vyhrážky zabitím adresoval nie jeho matke, ale poškodenému G. F..

17. Ako pokračujúci zločin vydierania, v zmysle právnej kvalifikácie, ktoré je uvedená vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, malo byť správne kvalifikované iba konanie obžalovaného opísané v bodoch II a III. Jeho konanie opísané v bode IV malo byť kvalifikované ako samostatný zločin vydierania. Túto chybu v právnej kvalifikácii konanie obžalovaného nevytkol obžalovaný vo svojom odvolaní, avšak odvolací súd na ňu prihliadal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1, druhá veta Trestného poriadku,

ktoré ukladá povinnosť prihliadať na chyby, ktoré neboli vytýkané odvolaním vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Uvedená nesprávna kvalifikácia konania obžalovaného spadá pod dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

18. Napravenie chyby v právnej kvalifikácii konania obžalovaného, ktorú odvolací súd zistil v rámci odvolacieho prieskumu napadnutého rozsudku, však nebolo možné napraviť a to z dôvodu, že tomu bránilo ustanovenie § 322 ods. 3, druhá veta Trestného poriadku. V tomto prípade podal proti rozsudku prvého stupňa odvolanie iba obžalovaný. Pokiaľ bol obžalovaný napadnutým rozsudkom v bodoch II až IV uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu, je to pre neho priaznivejšie, ako keby bol uznaný zo spáchania jednak pokračovacieho zločinu, ako aj samostatného zločinu. Zmena právnej kvalifikácie podľa úvahy odvolacieho súdu uvedenej v predchádzajúcom odseku, aby tak znamenala zmenu napadnutého rozsudku v neprospech obžalovaného, pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu jeho konania. Takejto zmene však bráni zásada zákazu zmeny k horšiemu, vyjadrená práve v ustanovení § 322 ods. 3, druhá veta Trestného poriadku.

19. Z dôvodov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, nebolo možné odvolaniu obžalovaného, ktoré podal proti výroku o vine zo spáchania skutkov uvedených v bodoch II až IV napadnutého rozsudku vyhovieť, nakoľko toto odvolací súd vyhodnotil jednak ako nedôvodné a jednak z dôvodov uplatnenia zásady zákazu reformatio in peius.

20. Pokiaľ ide o výrok o treste, ktorý sa týka skutkov uvedených v bodoch II až IV napadnutého rozsudku, obžalovaný nevzniesol vo svojom odvolaní žiadne konkrétne námietky. Odvolací súd preto preskúmal odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti a zistil, že prvostupňový súd vychádzal zo správne zistených skutočností, ktoré sa vzťahujú k výške trestu, jeho druhu, ako aj spôsobu jeho výkonu. Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku uložil obžalovanému úhrnný trest podľa ustanovenia § 41 ods. 1 a § 41 ods. 2 Trestného zákona za trestné činy, za ktoré ho uznal vinným v bodoch II, III, IV, V a VI. V príslušnej časti odôvodnenia svojho rozsudku (na strane 11) dostatočným spôsobom uviedol, akými úvahami sa riadil pri ukladaní druhu trestu, pri zohľadňovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako aj pri stanovení samotnej výšky trestu.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu je uložený trest zákonný, nakoľko bol správne uložený v rámci trestnej sadzby uvedenej v § 189 ods. 2 Trestného zákona. Vzhľadom na mnohosť trestnej činnosti, za ktorú bol trest ukladaný, jej závažnosť, ako aj vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného (9 krát súdne trestaný), je výška uloženého trestu primeraná a spravodlivá. Rozhodnutie o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody rovnako vychádza zo správne zistených skutočností, ktoré odôvodňujú postup podľa ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Vecne správne a dostatočne odôvodnené je aj uloženie trestu prepadnutia veci, kuchynského noža, ktorým bol spáchaný trestný čin.

22. Odvolacia námietka obžalovaného, ktorý žiada, aby v jeho prípade bol ukladaný trest pri použití ustanovenia § 39 Trestného zákona, teda trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby, nie je dôvodná. S otázkou mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody sa zaoberal už prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, pričom správne konštatoval, že u obžalovaného neboli zistené okolnosti, ktoré by podmieňovali použitie tohto mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia. Uplynutie dlhšej doby od spáchania trestnej činnosti, nie je v prípade trestnej veci obžalovaného dôvodom na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody. Na dĺžke súdneho konania mal podiel aj obžalovaný, keďže hlavné pojednávanie bolo v troch prípadoch odročené pre jeho neprítomnosť, respektíve pre neprítomnosti jeho obhajcu. Dĺžku konania ovplyvnilo aj to, že obžalovaný sa v určitom období zdržiaval na neznámom mieste a nebolo mu možné doručiť opravné uznesenie z čísla listu 78, pričom v tejto súvislosti bol vydaný príkaz na jeho zatknutie dňa 21. 1. 2016. V ďalšom období nebolo možné obžalovanému doručiť predvolanie na hlavné pojednávanie a preto bola jeho opätovne vydaný príkaz na zatknutie dňa 20. 2. 2018. Z uvedeného vyplýva, že dĺžka súdneho konania bola negatívne ovplyvnená aj správaním sa obžalovaného.

23. Odpis z registra trestov obžalovaného svedčí o tom, že tento bol v období od roku 2002 do roku 2018 opakovaně súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, celkovo 9 krát. Táto skutočnosť vytváral obraz o obžalovanom ako o osobe, ktorá je kriminálne narušená a voči ktorej sa predchádzajúcej trestnoprávne postihy minuli svojím výchovným účinkom. Preto v jeho prípade neprichádza do úvahy mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Skutočnosť, že v čase spáchania skutkov bol obžalovaný závislý na omamných látkach nemôže byť v žiadnom prípade dôvodom na mimoriadne zníženie trestu, pretože táto závislosť vznikla výlučne a len vinou obžalovaného. Existenciu vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu nie je, v zmysle ustálenej súdnej judikatúry, možné chápať ako pomery páchatela, ktoré by pre svoju výnimočnosť odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu.

24. S poukazom na vyššie uvedené v zistenia a závery, vyhodnotil odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné a preto ho podľa ustanovenia § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.